

[Stavad]

sig. Jeg har stået her onsdag eftermiddag og sagt, at vi selvfølgelig vil være parat til at leve op til de forpligtelser, som ændringer, vi laver i fællesskab, medfører. Derefter foreslår regeringen uden nogen form for kontakt til Socialdemokratiet det hele fejlet af banen. Jeg synes, det er en illustration af, hvordan tingene foregår her i huset i øjeblikket. Jeg synes ikke, det er rimeligt, vil jeg gerne sige til skatteministeren.

De administrative omkostninger ved denne lov har givet kostet meget mere, end vi nogen sinde får ind på loven. Da Socialdemokratiet var løst fra vore forpligtelser med det tilbud, som regeringen havde givet Fremskridtspartiet, fremsatte vi vores egne lovforslag allerede sidste torsdag. Det gjorde vi i fuld overensstemmelse med, hvad der hidtil er foregået omkring denne lov vedrørende de problemer, som Socialdemokratiet har påpeget. Vi sagde, at vi ikke ville køre videre med det administrative bøvvl i to år, når det sigte og den hensigt, der er med loven, opgives, som det skete for regeringens vedkommende.

Jeg tror ikke, at det er meget forkert, hvis vi siger, at i den korte levetid, loven har haft, har vi vel fået udsendt op i nærheden af en million forkerte opkrævninger, det er vel i den størrelsesorden. Det synes jeg fortæller meget mere end lange argumenter i øvrigt for eller imod loven.

Socialdemokratiet har fra starten været parat til at bakke op omkring sigtet, været enige i sigtet med lovgivningen: at bremse et lånefinansieret forbrug. Derfor må jeg da også sige, at det måske ikke er så klogt, at regeringen på den måde, som man nu gør det, opgiver sigtet.

Socialdemokratiet har skrevet i bemærkningerne til vore lovforslag, at vi mener, med de forventninger forbrugerne har, at der ikke sker de store skader. Det tror jeg også er rigtigt, når man ser det på kort sigt, dog med den bemærkning, at med det, regeringen i øvrigt foretager sig nu med de lovforslag, vi skal behandle her i løbet af i dag, lukkes der op for nogle forventninger til forbrug, som sammen med det, at man ophæver forbrugsrenteafgiften, kan give et øget forbrug, som der ikke er råd til, selv om regeringen forsøger at bilde befolkningen ind, at der er råd til afgiftslettelser, at der er råd til skattelettelser, at der er råd til at sende flere penge i omløb, som omsætter sig i et større forbrug.

Jeg vil gerne fra Socialdemokratiets side sige, at der er ikke råd til øget forbrug i de nærmest kommende år, hvis vi skal løse vore problemer. Den merproduktion, som vi kan skaffe i fællesskab, skal bruges til flere investeringer og til, at vi kommer væk fra en permanent gældsætningssituation, hvor vi år for år øger vores gæld til udlandet.

Jeg synes, det er beskæmmende, at regeringen alene med det sigte at bevare nogle taburetter, som jeg da godt forstår man synes det er skønt at have, har indgået forlig. Man vil ikke benytte dem til at påtage sig den forpligtelse, som regeringen har, nemlig at føre en sammenhængende, langsigtet politik, der skaber sammenhængende og langsigtede løsninger på de problemer, vi står med. Man har ikke søgt en aftale med Socialdemokratiet, man har undladt at forhandle, så vi kunne få afskaffelsen af forbrugsrenteafgiften ind i en sammenhæng, hvor vi samtidig kunne aftale, at fremtidige renteudgifter på nye lån skulle have en lavere fradragsværdi som foreslået af Socialdemokratiet både i vores beslutningsforslag, der ligger her i Folketinget, og også i vores samlede udspil »Gang i 1990'erne«.

Man kan godt frygte, når regeringen gør dette stykkevis og delt, samtidig med at man lover afgifts- og skattelettelser, at det kan give nogle signaler og et psykologisk klima, som betyder, at vismændenes spådomme om, at forbruget vil stige og betalingsbalancen vil lide skade, kan gå i opfyldelse.

Jeg skal konkluderende sige, at forbrugsrenteafgiftsloven skal afskaffes. Den har givet så store skadevirkninger i form af administrativt kaos, i forhold til borgernes mistillid til lovgivning og lovgivere og i forhold til retsikkerhed, at vi anstændigvis ikke kan opretholde den.

Men jeg vil også gerne sige, at der er ikke råd til et øget forbrug, at vi hurtigst muligt bør omlægge vores skattesystem, således at renteudgifterne for fremtidige nye lån bør have en lavere fradragsværdi, end de har i dag, så vi forhindrer en forbrugsekspllosion.

Jeg skal anbefale det socialdemokratiske forslag. Skulle det blive regeringens forslag, som er identisk, selv om det er kommet senere end det socialdemokratiske, vil det ikke forhindre os i at stemme for lovforslaget, for den lov bør afskaffes nu.